

אוריאל-יצחק גליק

תשכ"ט - תש"ן

1969-1990

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית,
מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים
משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן
ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים
את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית.
התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות
על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים :
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה , משרד החינוך
ארגון יד לבנים
ביה"ס הימלפרב
המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

כתיבה ועריכה התלמידים: אריאל שמעוני ואסף אביטל מביה"ס הימלפרב ירושלים
לווי הנחייה פרח ההוראה: שרית חדידה מהמכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

אלבום לזכרו של אוריאל יצחק גליק

בנם של מרגלית ושמואל גליק

נולד בכפר סבא ביום י"ג בסיוון תשכ"ט, 30.05.1969

הותיר אחריו הורים, אחות ושני אחים: צפורית, אלון
ועמרם.

יהוה שמונה ידוע צלך
על יד יעקב
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכָּכֶה וְיָרַח בַּלַּיְלָה

שיר, למעלות :
"אֲשָׁא עֵינִי, אֶל-הַהָרִים
מֵאֵין, יָבֹא עֲזָרִי.
עֲזָרִי, מֵעַם יְהוָה
עֲשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אֶל-יִתְּנוּ לְמוֹט רִגְלָךְ ;
אֶל-יָנוּם, שִׁמְרֶךְ.
הִנֵּה לֹא-יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.
יְהוָה שִׁמְרֶךְ ;
יְהוָה צִלְךָ, עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם, הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּכֶה ;
וְיָרַח בַּלַּיְלָה.
יְהוָה, יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע :
יִשְׁמֹר, אֶת-נַפְשֶׁךָ.
יְהוָה, יִשְׁמֹר-צִאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ
מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם."

ילדות

קורות חייו של אוריאל

אוריאל בנם הבכור של מרגלית ושמואל. נולד ביום י"ג בסיוון

תשכ"ט (30.5.1969) בכפר סבא.

"כשאורי נולד, בן בכור למשפחה, ונכד ראשון לסבים וסבתות ,

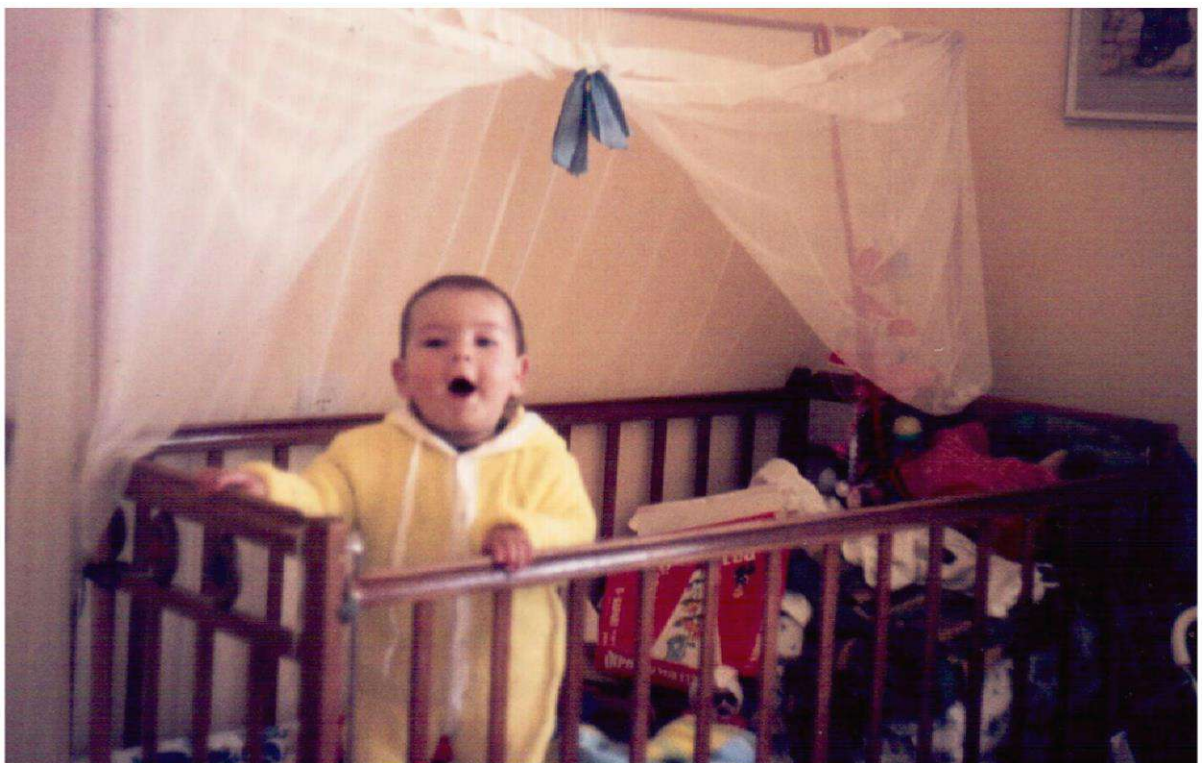
ניצולי שואה, רק טבעי הוא שיתמלא הבית שמחה. כל יום שחלף

הגביר את עוצמת האור שהוא הקרין על סביבתו. כתינוק זכה

למלוא הטיפוח והפינוק, דבר שנטע בו את היסוד לרגש המשפחתי

העז, שרק הלך והתפתח עם השנים, ואת העדפתו הברורה של

הבית והמשפחה על פני כל דבר אחר. "הילד של המשפחה".

אוריאל עם אביו שמואל ועם אמו מרגלית

בכפר אחים

אורי עם אמו בשלג

כשהיה בן 5 נסעה משפחתו לקנדה לשליחות. ואורי החל את לימודיו בבית-הספר היסודי "עץ חיים" בעיר טורונטו. לקראת חטיבת הביניים חזרו אורי ומשפחתו לארץ.

אורי ואחיו בטיול בצפון קנדה, בית ספר בכפר של חלוצים משוחזר.

אורי בן 12

אורי וחבר ליד מנגן חלילים סקוטי בטיול בישראל.

כבן בכור וכאח בכור פעל אורי במסירות ובדאגה רבה לטיפול המשפחה, התנדב לעזור בכל עבודות הבית, יצר קשרים מופלאים עם כל בני המשפחה ונטל על עצמו את תפקיד התומך, המפשר, המנחה והמגשר. מעולם לא חסך זמן, ומאמצים בעזרה לבני ביתו.

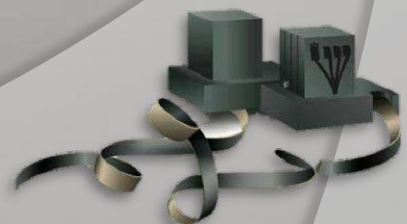
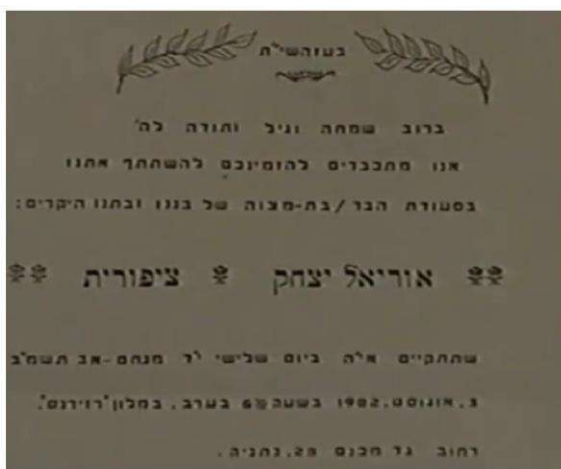
למרגלית ושמואל היה חשוב לחגוג את בר המצווה של
אורי בחיק משפחתם. בתום השליחות חזרו ארצה
וחגגו לאורי בר מצווה ובת מצווה לציפורית בישראל.

תמונה משפחתית מבר המצווה של אורי בישראל

טקס בר המצווה של אורי

אורי חגג את בר המצווה שלו יחד עם אחותו צפורית
שחגגה בת מצווה

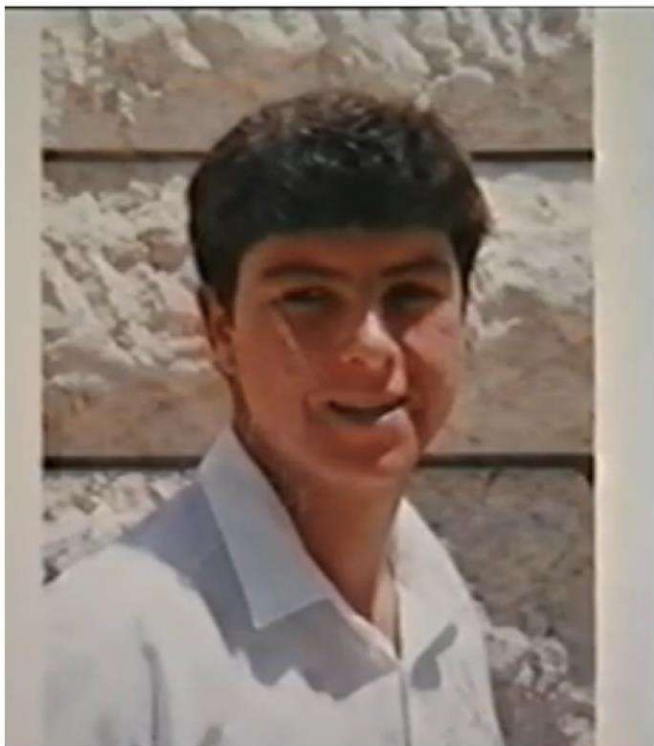
תמונה משפחתית מבר המצווה

**כאשר חזרה המשפחה לישראל בקיץ 1982 המשיך אורי את לימודיו
בחטיבת-הביניים בגבעת שמואל וסיים את חוק לימודיו בישיבה
התיכונית 'נווה שמואל' ביישוב אפרת.**

אורי באירוע משפחתי , קיץ 1982

סיום לימודיו במחזור א' בישיבה התיכונית "נווה שמואל"

על עבודת הבגרות בנושא 'התפתחות מטוסי הקרב' קיבל ציון מעולה (95) ושבחים רבים. אורי, כך קראו לו כל מיודעיו, היה איש שאהב לקרוא ספרות היסטורית-ביוגרפית, ספרות העוסקת בתחום המדינה, מנהיגיה ומלחמותיה. גם המוסיקה שאהב לשמוע היתה ישראלית.

אז"ת נווה-שמואל
ישיבה תיכונית
אפרת

גיוסו של אוריאל לצה"ל

**אורי התגייס לצה"ל
ביולי 1987**

טקס ההשבעה בכותל

חלומו הגדול היה להיות טייס בחיל האוויר הישראלי. חלום זה התנפץ כאשר לא עבר את המבדק האחרון לפני הגיבוש.

את חלום הטיס החליף בשייכות גאה ליחידת אחרת. שבועיים אחרי
בחינת הבגרות האחרונה, התגייס אורי והתנדב לצנחנים והפזמון:
"התנדב לצנחנים יה ...", נשמע ברחבי הבית.

לאחר הטירונות בחטיבת הצנחנים הוצב ביחידה ועבר
בהצלחה קורס צניחה, קורס מ"כים חי"ר, קורס סמלים
וקורס חובשים קרביים. לאור הצטיינותו, מפקדיו המליצו
עליו לקורס קצינים שאותו סיים בהצלחה והוענקה לו דרגת
סג"ס.

חטיבת הצנחנים

חטיבת הצנחנים היא חטיבה התנדבותית בצה"ל ומוגדרת כחטיבה מוצנחת, מוטסת ורכובה. יכולות אלו משפיעות על המקום והאופן בו יופעלו כוחות החטיבה בפעילות מבצעית ובמלחמה.

החטיבה הוקמה לראשונה ב 1948 ובמאי 1949 פורקה ופוזרה. עוד בשנה זו הוקמה מחדש ע"י יהודה הררי שמיד הקים את ביה"ס לצניחה בבסיס תל נוף. יהודה היה צייר חובב ועיצב את בגדי הצנחן (הירקית), נעליים אדומות ותג היחידה. החטיבה ביססה עצמה כחטיבת עילית של צה"ל.

סמלי החטיבה

סיכת הצנחן

לוחם צנחנים

פלס"ר צנחנים

פלחן צנחנים

גדס"ר צנחנים

דעת מפקדיו התמצתה במשפט
אחד: "קצין מסור ורציני, בעל
כושר מנהיגות. חברתי
וממושמע".

טקס ההשבעה בכותל

אורי בתפקידו כמ"כ בסיום מסע כומתה
העניק את כומתתו לאחד מחניכיו.

1989

אורי נכד לניצולי שואה, השתתף בטקס
יום הזיכרון לשואה ולגבורה ביד ושם

**בתום הקורס שאף אורי לחזור ל"צנחנים שלו" שאותם הדריך ואימן,
אך הוצב כמדריך חי"ר בבית-הספר לטיסה.**

**תחילה התקומם ומחה, אך כושר ההסתגלות המופלא שלו הוביל
אותו להפיק מכך את המיטב. אורי העביר בהצלחה שלושה קורסי
הדרכה כמפק"צ בקורס טיס, טייסת מכין. כמו כן, הוא היה אמור
לקבל תפקיד אחראי יותר.**

**בתום תקופת שירות החובה, מתוך רגש חובה ואחריות, חתם אורי,
המשך שירות בצבא הקבע.**

תמונות אחרונות של אורי

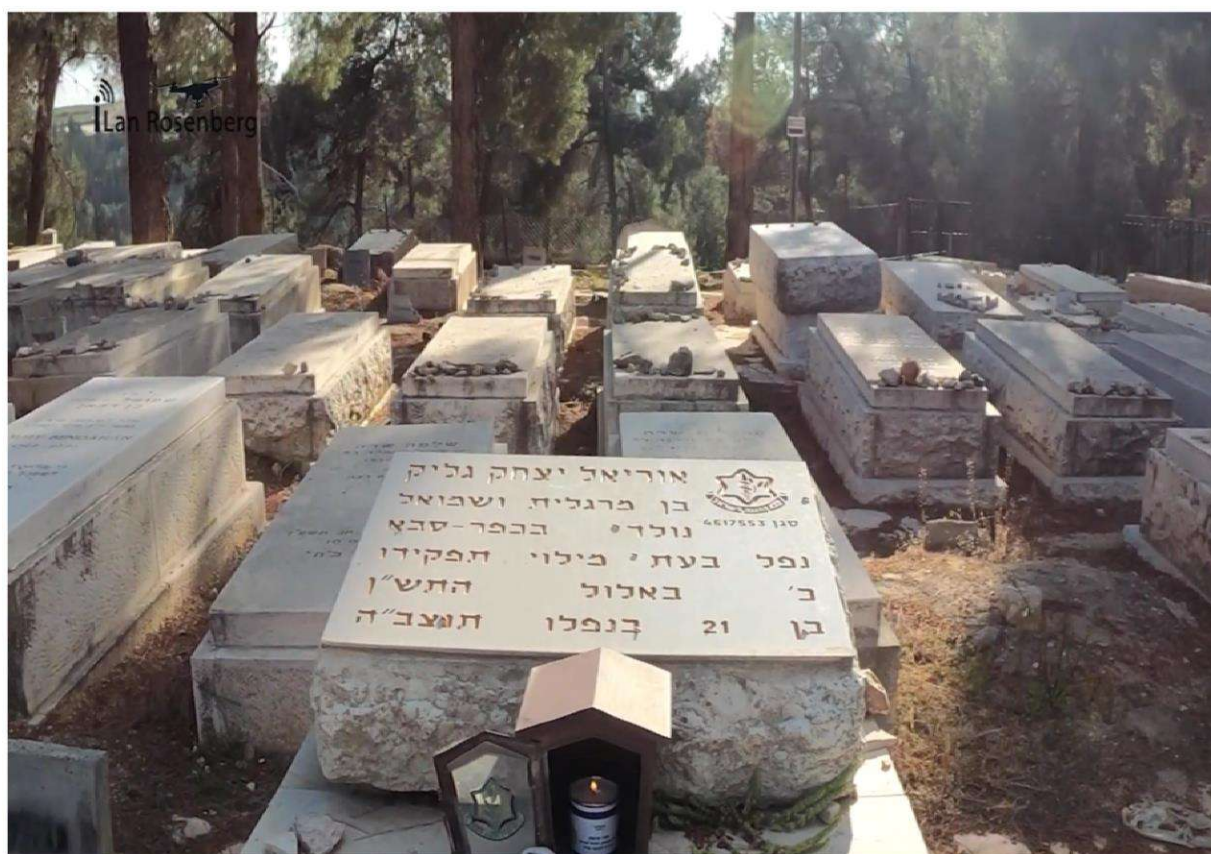
במהלך תרגיל צה"לי וקורס קצינים
אורי וציפי אחותו הקצינה נפגשו במקרה.

הנפילה

ביום כ' באלול תש"ן (10.9.1990) נפל סג"ס אוריאל
יצחק בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים
בחלקה הצבאית בכפר עציון.

הוא הותיר אחריו הורים, אחות ושני אחים - ציפורית,
אלון ועמרם. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סגן.
אורי נטמן בבית העלמין הצבאי בכפר עציון.

"לנצח בני"

ילדי תשמור על עצמך מכל צרה,
ברחוב העיר ובסמטה צרה.
הזהר מין המושחת, מין המופקר,
ומין הלענה המצופה סוכר.
הזהר ילדי מכל צורות הרשע,
מדבש דביק בטעם של מרור,
מאלימות ומזירות הפשע,
משנאת חינוך מפיגועי טרור.

היזהר מים סוער,
ואויב שמסתער,
הישמר מקיר בוער,
ומין הרכב הדוהר.
שלנצח בני, שלנצח בני,
שלנצח בני רק תשמר.

היזהר מין הקללה הלא כתובה,
משטח ההפקר בשם האהבה.
על עצמך תשמור הו ילד מאוהב,
מהבטחות המצופות זהב.
תיזהר מהמוות והפוצע,
כי החיים תלויים על חוט הסערה.
גם אהובה עיתים תשלוף קוציה,
אל תיסדק אל מול מראה שבורה.

היזהר מים סוער,
ואויב שמסתער,
הישמר מקיר בוער,
ומין הרכב הדוהר.
שלנצח בני, שלנצח בני,
שלנצח בני רק תשמר.

מתוך מכתב שכתבו בני משפחתו אחרי נפילתו

אי-אפשר לסכם קורות חייו של אדם במספר שורות, בוודאי לא את חייו של יקירנו אורי ז"ל. מול תיאור דמותו ותוכנו, הופכות המילים לטפלות וחסרות משמעות. לכן אין בכוונתנו לתמצת כאן את חייו ואופיו של אורי, אלא לנסות לאייר קווים כלליים לאדם היקר לנו מכל שהיה ואיננו. בשנות לימודיו בישיבה התיכונית, זכינו, בעיקר אנו, בני המשפחה להיות רבות עמו.

אורי לא נהנה מהמולות חברתיות, ולא חיפש מוקדים חברתיים להתבלט בהם, הוא התרחק מההמוניות המאפיינת את בני הנוער. תחת זאת יצר סביבו חבורה מצומצמת של חברים קרובים שלהם שמר אמונים, שמר על תדמית שקטה ושלוה - ומעט מופנמת. שנת הי"ב הייתה עבורו השנה היפה בחייו. אורי כבר היה בקי באורחות הישיבה ומילא כראוי את הדרישות. בין השיעורים שאהב (אזרחות והיסטוריה) ובין השיעורים שפחות אהב (מתמטיקה), טווה את חלומו להיות טייס.

אורי אהב את החיים הסתדר אתם והצליח ליצור איזון מושלם בין כל מרכיבי חייו. איזון שרחוק מלהיות פשרה, או בינוניות, אלא מהווה הרמוניה מופלאה של רגשות עזים שרק חלקם הקטן הוזכר פה:

טוב לב, סבלנות, סובלנות – עם חוסר ותרנות לעצמו ודרישת המרב מהסובבים. עדינות, הבנה, רגישות – עם כנות חדה וביקורתיות. לא מוחצן, מתרחק מראוותנות – עם ביטחון עצמי ואמונה ביכולתו. חייכנות ואופטימיות – עם גישה ריאלית וצינית לחיים.

המשך..

עולם הצבא הכניס את אורי לפרק חדש וחשוב בחייו. מי חלם, שאורי שלנו הרגיש, העדין, הבררן, והמקפיד על סדר וניקיון עד כדי אסטטיות - יהיה פעם חייל "משופשף", חובש השולט ברגשותיו, מ"כ קשוח ונערץ, מ"מ מצטיין, ושיאהב את הצבא?! אבל אורי עשה זאת - ובגדול.

לא היה זה פשוט מההתחלה. כטירון, סבל אורי מהניתוק מהבית, מהריחוק מחיי המשפחה ומהכניסה למסגרת הצבאית. ההתמודדות הפיסית ובעיקר הנפשית עם טירונות צנחנים, ה"ראש הצבאי" הקשה, ה"קדרים" ל"קבר השיח", השבתות הרצופות בבסיס - הביאו למשברים וקשיים. אך בסופו של תהליך ארוך וכואב זה, הודה אורי בפה מלא שזה היה הכרחי לעיצובו כחייל ולהכשירו כמפקד בעתיד.

הניסיון שרכש כמ"כ, הירידה לפרטים, וההתעסקות בחיי אדם גיבשו צדדים נוספים באישיותו של אורי. היושר האישי והאמינות נהפכו אצלו לנכסי צאן וברזל, שאף מצאו את ביטויים בכנות חסרת פשרות, שלא התקבלה תמיד בברכה. אורי התחיל את קורס הקצינים עם מעט היסוסים. הגעגועים לפלוגה – החשש מהשיבוץ העתידי, הותירו אותו מתלבט – אם החליט נכון בכך שעזב את ההדרכה – תקופה שציין כאחת היפות בחייו.

מתוך מכתב שנכתב לזכרו ע"י אביו בשם המשפחה.

"אנו יודעים שיש וירימו גבה ויאמרו - תשלוּבַת בלתי אפשרית, על-אנושית, יטילו ספק (שמא זו אידיאליזציה של המת), אבל זו בדיוק הנקודה העיקרית: התשלוּבַת על-אנושית, ולכן זהו היסוד הנאצל והתבנית המלאכית של אורי ז"ל, שאיננו."

דברי ההספד שאמר אביו שמואל

אורי יקירי,

היום אני רוצה לשוחח איתך, לומר לך, לדבר אליך. תמיד שוחחנו שיחות בארבע עיניים, כמו השיחות שליד שולחן שבת ועוד, ותמיד היה זה דיאלוג - דו שיח. בפעם הזאת יהיה זה מונולוג.

אורי יקירי, בנוהג שבעולם בן קובר אב, בן מספיד אב, בן מתאבל על אביו, היום נשתנו סדרי עולם. היום לקו המאורות. אורי איננו.

אורי יקירי, בחודש אלול אנו אומרים בו "ה' אורי וישעיי" נלקחת מאיתנו, אתה שהיית "אור הבית". נקטפת בדמי ימך בתאונת דרכים אכזרית וקשה. אלוקים אל דמי לך ואל תחרש ואל תשקוט א-ל. תאמר למלאך המשחית הרף. די לתאונות דרכים, די להורים שכולים, אלמנות ויתומים.

אורי יקירי, אני מודה לריבונו של עולם על שנתן לנו אותך במשך עשרים ואחת שנה. עשרים ואחת שנה של נחת ואושר. אבל ריבונו של עולם, מדוע מיהרת לקחת אותנו מאיתנו? על מה עשה ה' ככה לנו, מה חורי אף הגדול הזה? למה, מדוע, מדוע, אין תשובה!

אורי יקירי, קשה עלינו פרידתך. נעמת לנו מאוד. היית בן יקר, אח נערץ. תודה לך אורי על מה שהענקת לנו. כיבוד אב ואם שלך היו לשם דבר. כל אלו יישארו כזיכרון חתום על ליבנו עד יומנו האחרון. קשה, קשה עלינו פרידתך. ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך. לך לשלום ותנוח בשלום ותעמוד לגורלך לקץ הימין. תהא נפשך צרורה בצרור החיים.

אבא

דברים שנשא מפקדו של אורי בטקס הלוויה

כבר עם גיוסך לצה"ל, תרת אחר האתגרים, חיפשת את הדרך בה תוכל לשלב את העניין עם הרצון לתרום ולתת במקום בו הדבר נראה החשוב ביותר. לא נרתעת מקשיים, ולא בדרך הקלה בחרת. ניסית למצות כישוריך וכישרונותיך לתועלת המדינה וברוח הערכים אותם ספגת בבית הוריד.

עם סיום קורס הקצינים, אך טבעי היה בעיניך כי תוצב חזרה ליחידתך, ואף עשית מאמצים ניכרים לשוב לשם לאחר שהוצבת לתפקיד הדרכה בחיל האוויר.

ואכן, בתקופת ההדרכה הראשונה לא היה ליבך שלם עם הגזירה. כיאה לקצין טוב, ידעת להפריד בין הביצוע בפועל למאוויי הלב. תוך זמן קצר למדת כי תפקידך החדש הוא נדבך חשוב ומרכזי בהכשרת לוחמי צוות אוויר, וידעת לגייס את כישרונותיך הרבים לביצועו ברמה הגבוהה ביותר.

ידעת לשלב כושר פיקוד, לויאליות למערכת ולפיקודים, הבנת הזולת, עם ידע מקצועי ונכונות ללא גבול. גילינו בך רצון ויכולת שהובילו אותך להיות מצטיין ביחידה, וללא ספק - ההצלחה וההצטיינות היו מנת חלקך.

רצה הגורל, והתוכניות נגדעו - נגדע האילן טרם סיפק להצמיח עלים - כרעם ביום בהיר נלקחת מעמנו. המומים ונפעמים עומדים כאן היום הוריד, משפחתך, ידידיך, מפקדיך ופקודיך - ללוותך בדרכך האחרונה.

העיניים רואות, אך הלב - ממאן להאמין.

בשם בית הספר לטיסה, מפקדיך, חבריך ופקודיך, נפרד אני היום ממך ומבטיחך נאמנה כי נמשיך בדרך בה הלכת, באותה הרוח ובאותה האמונה.

אל"מ עופר

מפקד בית הספר לטיסה

**”על אלה אני בוכיה
על פרי בכורים קודש הלולים
לבי לבי הומיה
לך יקירי עתה במרומים.**

**בני אקרא במרה,
אהה, והוא שאול נשאל לה'
במותו קדר אורי
נגוז זמירי בדם שירי.**

**ונפשי תערוג אליך כאילים
כי רחקת ממני בן מחמדים
לפרידתך מר לי מר
כי אבד ונגמר.”**

**קשה פרידתך בני
בני אורי, אורי בני.**

שמואל גליק

דבריו של אביו

ביום השנה השני של אורי ז"ל

י"ט באלול תשנ"ב (17.9.1992)

גברותי מורי ורבותי, בכאב ובצער עמוק עומד אני לפניכם היום בפעם השנייה ומבקש לומר דברים על בני יקירי שנגדע מאתנו בטרם עת, באותו יום השני המר - כ' באלול תש"ן.

בננו אורי ז"ל - אין לך מצב אבסורדי כואב ואכזרי מזה, מאשר אב ואם נתבעים לומר על בשר מבשרם את הביטוי הנורא אשר כולו כאב וגעגועים, "זכרוננו לברכה".

מכתב שכתב אחד מפקודיו של אורי

"להורי אורי גליק ז"ל

שלום רב, שמי ירון בן-נון, פרח טיס לשעבר. בשבת האחרונה ישבתי בחדרי וניקיתי מגרות. מיינתי וסיננתי מכתבים ודפים ומעטפות וחפצים. ילדים גדולים עוברים דירה. כך שממכתב למכתב נחו עיני על כמה דפים מהוהים בכתב ידם של כותביהם, שורות ספורות על אדם שאיננו. את אורי הכרתי ממש כשהגיע לביס"ט. נשלחנו לשבוע תע"מ (תעסוקה מבצעית) בעזה, והוא היה מד"ח חדש ולא מוכר. כבר בערב הראשון נשלחנו לבצע מארבי לילה ברחובות עזה. יצאנו לסיור. אורי הוביל, אני קשר. צמוד למפקד. לאחר זמן מה נקלענו לחבורת נערים שיידו בנו אבנים, והתפתח מרדף. אורי פתח בריצה, ראשון אל תוך הסמטאות הצרות והאפלות של מחנה הפליטים העצום הזה. ואני דולק אחריו. הסמטאות צרות, ומכשיר הקשר שעל גבי כבד, ואני מתאמץ להשיגו. והוא קל רגליים. ונפתח בינינו פער, ואני רוצה לצעוק לו שיאט, אבל את שמו, את שמו איני זוכר, זה יומנו הראשון אֶתו. והשם כל כך קל ויפה. אורי. כמו בנה הלא נולד של רחל. אורי, אולם אני איני זוכר. רק רץ מפחד לאבדו. בסוף אנחנו תופסים את אחד הנערים, וההמשך לא רלוונטי. רק שאני את השניות המעטות הללו של הריצה בסמטה האפלה לא אשכח לעולם. אורי. כל כך יפה וכל כך פשוט".

ירון בן-נון

משפחתו של אורי שקיבלה לאחר נפילתו את פנקסו האישי בדף הראשון הופיע שיר באנגלית שנכתב בכתב ידו

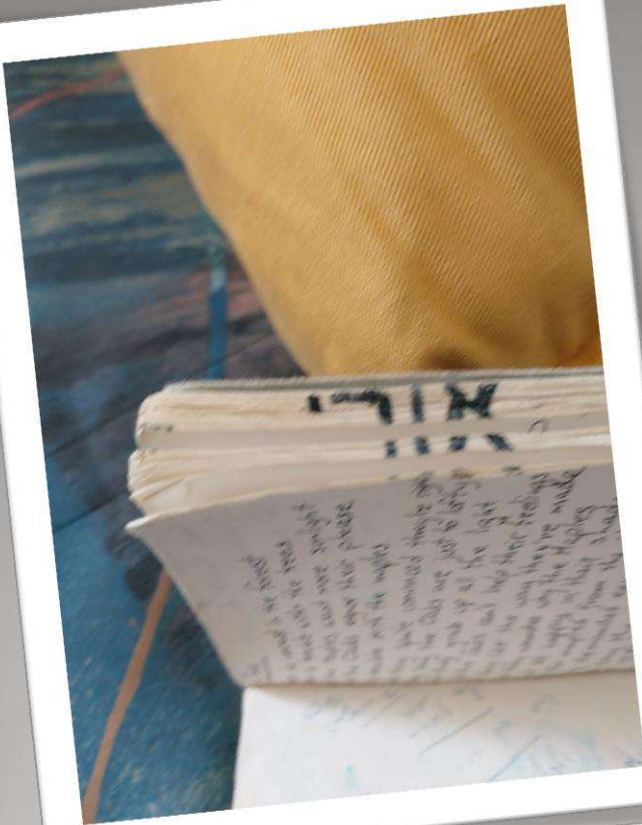
The Trees

There is unrest in the forest,
There is trouble with the trees,
For the maples want more sunlight
And the oaks ignore their pleas
The trouble with the maples,
(And they're quite convinced the're right)
They say the oaks are just too lofty
And they grab up all the light
But the oaks can't help their feelings
If they like the way they're made
And they wonder why the maples
Can't be happy in their shade
There is trouble in the forest,
And the creatures all have fled,
As the maples scream "Oppression"
And the oaks, just shake their heads
So the maples formed a union
And demanded equal rights
"The oaks are just too greedy;
We will make them give us light"
Now there's no more oak oppression,
For they passed a noble law,
And the trees are all kept equal
By hatchet, axe, and saw
מקור: Musixmatch

יש תסיסה ביער,
יש בעיות עם העצים,
שכן המייפים רוצים יותר אור שמש
והאלונים מתעלמים מתחינותיהם
הבעיה עם המיפל,
(והם די משוכנעים שהם צודקים)
הם אומרים שהאלונים פשוט נשגבים
מדי
והם תופסים את כל האור
אבל האלונים לא יכולים לעזור
לרגשותיהם
אם הם אוהבים את הדרך בה הם
עשויים
והם תוהים מדוע המיפל
לא יכול להיות מאושר בצל שלהם
יש צרות ביער,
והיצורים כולם ברחו,
כשהאדר זועק "דיכוי"
והאלונים, פשוט נענעו את ראשיהם
כך שהאדר יצר איחוד
ודרש שוויון זכויות
"האלון פשוט חמדן מדי;
נגרום להם לתת לנו אור"
עכשיו אין יותר דיכוי אלונים,
כי הם העבירו חוק אצילי,
והעצים כולם נשמרים שווים

פנקסו
האישי של
אורי

The Trees

There is unrest in the forest
There is trouble with the trees
For the Maples want more sunlight
And the Oaks egnor their please
The trouble with the maples
And they quite convinced they're right
They say the Oaks are just to lofty
And they grab up all the light
But the Oaks can't help their feelings
If they like the way they're made
And they wonder why the Maples
Can't be happy in their shade
So the maples from the Union
They demanded equal rights
They say the Oaks are just
too greedy - We'll make them
give us tight... →

"עוף גוזל"

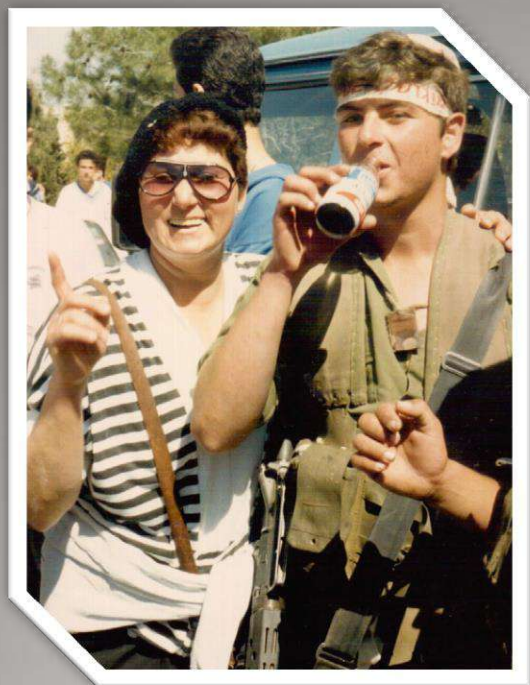
שירו של אריק איינשטיין שיר שמאוד אהב אורי.
כתבו והלחינו: אריק איינשטיין ומיקי גבריאלוב

הגוזלים שלי עזבו את הקן
פרשו כנפיים ועפו
ואני ציפור זקנה נשארתי בקן
מקווה מאוד שהכל יהיה בסדר
תמיד ידעתי שיבוא היום
שבו צריך להיפרד
אבל עכשיו זה ככה בא לי פתאום
אז מה הפלא שאני קצת דואג
עוף גוזל
חתוך את השמיים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש נשר בשמיים
גור לך
עכשיו נשארנו לבדנו בקן
אבל אנחנו ביחד
חבקי אותי חזק תגידי לי כן
אל תדאגי ביחד כיף להזדקן

עוף גוזל
חתוך את השמיים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש נשר בשמיים
גור לך
אני יודע שככה זה בטבע
וגם אני עזבתי קן
אבל עכשיו כשבא הרגע
אז מחניק קצת בגרון
מחניק קצת בגרון
עוף גוזל
חתוך את השמיים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש נשר בשמיים
גור לך
רק אל תשכח
יש נשר בשמיים
גור לך

גיבור של אמא

משה פרץ

שב ילדי שב אל תלך עכשיו
תן לנשום אותך עוד רגע עוד קצת
שב ילדי שב כי עכשיו נחמד
יש שקט ואני איתך לבד.

וכשתלך תזכור תמיד
לשמור על עצמך
מאנשים קשים
אשר עומדים במסלולך
אל תפחד מעל ראשך יש מלאכים
ואתה תמיד תהיה

גיבור של אמא
אתה תמיד תהיה לי מלך העולם
תמיד עם החיוך הכי מושלם
כמו בתמונות בזכרונות
לכל מקום שלא תלך תהיה של אמא...
תמיד תהיה לי מלך העולם
תמיד עם החיוך הכי מושלם
כמו בתמונות בזכרונות
תמיד תהיה שלי

לך ילדי לך תיזהר מעט
קח את ברכתתי את תפילתי איתך
אל תשכח בני אמא כאן בשבילך
אז לך תגשים את כל חלומותיך
וכשתלך....

תפילת יזכור

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו,
הַנֶּאֱמָנִים וְהָאֲמִיץִים, חֵילִי צָבָא-הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלּוֹחָמִים
בְּמַעֲרְכוֹת הָעַם, וְכָל אֲנָשֵׁי קְהִילַת הַמוֹדִיעִין
וְהַבִּטְחוֹן וְאֲנָשֵׁי הַמִּשְׁטָרָה אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם
בְּמִלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֱלֹה שֶׁנִּרְצָחוּ בָאָרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ
בְּיַדֵּי מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטֶּרּוֹר.
יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ וּבְאֵבֶל עַל זֵיו הָעֲלֻמִּים
וְחִמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְּפוּ בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.
יִהְיוּ חֲלָלֵי מַעֲרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצָּחוֹן
חַתוּמֵּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

הנצחה

פינת הנצחה בבית הוריו

בחרנו להנציח את זכרו של אורי ז"ל, בהקמת מסגרת רעיונית שתעסוק בחיפוש המשותף - בקיום מפגשים שיש בהם דברי מחשבה והגות המבוססים על ההכרה ברב-גוניות שבמחשבה היהודית לדורותיה, בהכרה שביהדות גם עמדות מנוגדות וקוטביות יכלו בעבר ויכולים בהווה להישאר בקונצנזוס של "אלו ואלו דברי אלוקים חיים".

אלו ואלו דברי אלוקים חיים

יד לאורי

קובץ הרצאות וימי עיון
בנושאי הגות ואקטואליה
שבמחשבת היהדות

עמותת "קרן אורי"
ע"ש סגן אוריאל יצחק (אורי) גליק ז"ל

ג

גן אורי

שמו של אורי הונצח על ידי משפחתו
בגן שנקרא על שמו, ביישוב אפרת, בו התחנך.

שמו של אוריאל מונצח
בהיכל הזיכרון ביד לבנים

אוריאל-יצחק גליק
כ' באלול התש"ן - 10.9.1990

בית יד לבנים ירושלים

שביל הנצחה "יד לבנים" אפרת

**הוריו של אוריאל תרמו להנצחתו חדר עיון בספריית הישיבה
התיכונית "נווה שמואל" בה למד.**

**עמוד זיכרון בו נר תמיד שהלהבות הצבעוניות
יוצרות את השם "אורי".**

אנדרטת הנצחה לחללי חייל האוויר

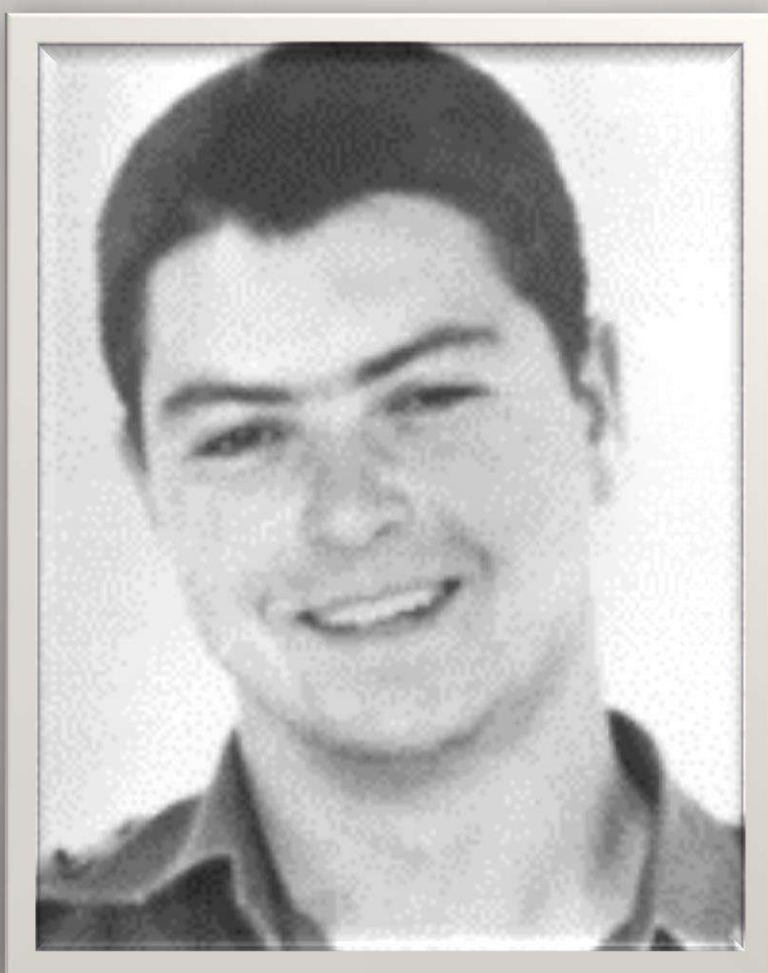
קרן אורי

משפחתו וחבריו הקימו לזכרו קרן בשם 'קרן אורי' שבין מטרותיה:

* הקמת חדר עיון לחקר ולימוד המחשבה היהודית ליד בית המדרש של ישיבת 'נוה שמואל'.

* קרן לעזרת חיילים משוחררים בכלל וחיילים משוחררים בוגרי הישיבה בפרט.

* עריכת ימי עיון במחשבה יהודית ביום הזיכרון לאוריאל יצחק ז"ל.

דבר התלמידים

מרגלית שמואל ומשפחת גליק היקרה...

רוצים אנו להודות לכם על שחלקתם את
סיפורו המדהים של אוריאל. שמחנו לקחת
חלק בפרויקט הנצחה לזכרו. למדנו להכירו
דרך סיפור חייו המעורר השראה.
היה לנו הכבוד להנציחו בספר זיכרון זה.

תודה רבה.

אריאל ואסף

תלמידי ביה"ס הימלפרב

דבר הסטודנטית

מרגלית ושמואל היקרים..

ראשית רוצה להודות לכם על שיתוף הפעולה
להצלחת הספר להנצחת אוריאל.
בזכותכם נפלה בחלקי הזכות והכבוד להכיר את
דמותו הנערצת של אוריאל, תרומתו לצה"ל
ולמדינתנו האהובה ראויה לשבח. רוח
ההתנדבותיות שלו ראויה להערצה.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער לעולם.

בהערכה רבה שרית
סטודנטית דוד ילין

"יְהִי זַכְלִי מֵעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצְחוֹן
וְחַתּוּמֵּי בָּלָב יִשְׂרָאֵל קְדוֹר הוֹר."

יְהִי זַכְרֵנו בָּרוּךְ